

ledes med Fattigvæsenet som med Hjælpekasserne, der kan nægte at yde en Hjælp, hvis Bestyrelsen ikke mener, det er rigtigt at yde den. Fattigvæsenet har en Pligt til at yde Hjælp, naar den paagældende ikke kan klare sig paa anden Maade, Fattigvæsenet kan ikke afvise nogen, som ikke er i Stand til at sørge for sig selv, og saa finder jeg, det er en i højeste Grad inhuman Fremgangsmaade, at man søger at skære Hjælpekassernes Udgifter ned for at vælte Byrden over paa Fattigvæsenet og samtidig føre flere og flere over paa Fattigvæsenet og derved fratage dem deres borgerlige Rettigheder. Det er en inhuman Foranstaltning, hvis det er Arbejdsløshed eller Sygdom eller andre de paagældende utilregnelige Aarsager, der bevirker, at de maa henvende sig til Hjælpekassen og efter at være blevet afvist gaa over til Fattigvæsenet. Jeg beklager derfor i meget høj Grad, at Indenrigsministeren har stillet dette Forslag, og jeg vilde mene, at det, i Stedet for et Forslag om Nedgang, vilde have været rimeligt, at man havde stillet Forslag om Forhøjelse, ikke mindst fordi den nye Aldersrentelov ganske sikkert vil paabyrde Hjælpekasserne ikke ringe Udgifter i Tilfælde, hvor den ene Ægtefælle er aldersrenteberettiget og den anden ikke er det, fordi vedkommende ikke er gammel nok. I et saadant Tilfælde er det jo tilladeligt at yde den anden Ægtefælle Hjælpekassehjælp, og derved bliver Hjælpekassens Udgifter forøget. Man burde derfor, i Stedet for at stille Forslag om at nedsætte disse Udgifter, have stillet Forslag om at forhøje Statens Tilskud til Hjælpekasserne.

Mads Larsen: Den højtærede Indenrigsminister siger, at man tager ikke saa nøje Hensyn til Loven ved dens Forvaltning. Hvis man kunde sige det uimodsagt om Kommunalbestyrelserne og om Hjælpekassebestyrelserne i al Almindelighed — thi man maa være paa det rene med, at Hjælpekassebestyrelserne, navnlig i Landkommuner og alle de mindre Kommuner, ikke kan administrere Hjælpekasseloven imod dens Ord og Indhold, uden at ogsaa Kommunalbestyrelsen er indforstaaet dermed og villig til at yde de nødvendige Midler dertil —, altsaa, hvis man kunde sige noget saadant med Rette i al Almindelighed, var det en haard Anklage, men jeg tror heller ikke, den højtærede Indenrigsminister har Ret i denne Paastand. Jeg tror, at i Almindelighed administreres Loven saaledes, som de paagældende for-

staar den, og dér maa jeg rigtignok sige, at det forekommer mig, at til den Administration, som Hjælpekassebestyrelsen paa det paagældende Sted i Forstaaelse med Kommunalbestyrelsen eller med dens Vidende gennemfører paa den humanest mulige Maade, maatte man snarere forvente Støtte fra en Venstreregning end det modsatte.

Naar den højtærede Minister dernæst indskærper, at Opgaven er at hjælpe Personer; der en enkelt Gang er kommet i Trang en kortere Periode, ja, saa er det jo ganske rigtigt, det er Lovens Forudsætning, men jeg vil gerne sige deroverfor, at der er utvivlsomt overmaade mange Tilfælde, ogsaa omkring i Landkommunerne, hvor man benytter Hjælpekassemidler til at supplere en utilstrækkelig Indtægt op, saaledes at der bliver det fornødne til en Families Eksistens, og jeg vil aldeles ikke erkende, at dette, selv om de paagældende ret jævnlige beholder saadant Tilskud fra Hjælpekassen, skulde ligge udenfor Lovens Ramme. Navnlig naar det Maksimumsbeløb, som er nævnt, 180 Kr. i 18 Maaneder, er saa utilstrækkeligt, som det faktisk er under de nuværende Prisforhold, er det fuldkommen givet, at man ikke vil kunne gøre nogen Indvending mod en Supplering som den her nævnte. Nødvendigheden af en saadan Splerling kan jo fremkomme af mange Grunde, maaske af den Grund, at den paagældende Forsorgers Arbejdsindtægt ikke er tilstrækkelig, fordi det kun er en lav Dagløn, han kan faa hjem, men den kan ogsaa fremkomme ved, at han i en kortere Periode ikke har fuld Beskæftigelse og som Følge deraf ikke kan faa sin sædvanlige Indtægt. Men det glæder mig at høre, at den højtærede Minister siger: Ja, men hvis de Herrer vil have en humanere Administration af denne Lov, maa de hellere rette deres Bestræbelser paa at faa en Forandring i Hjælpekasseloven. I den Anledning vil jeg gerne rette det Spørgsmaal til den højtærede Indenrigsminister, om han vil medvirke til, at vi kan faa en Udvidelse af Lovens Ramme. Saa kunde vi maaske tage en Forhandling derom og komme til et tilfredsstillende Resultat.

F. K. Madsen: Det forbavser mig noget, at den højtærede Indenrigsminister fulgte det konservative Mindretal i Københavns Borgerrepræsentation, der angreb den Maade, hvorpaa Hjælpekassens Bestyrelse har administreret Hjælpekassen. Det